

EGYETÉRTÉS

KIADÓ-HIVATAL: BUDAPEST, IV. HÍMZŐ-UTCA 1. SZ. HIRDETESEKET ÉS NYILTÉRBE VÁLO KÖZLEMÉNYEKET FELVEZŐ KIADÓHIVATAL... (List of subscribers and rates follows)

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, IV. HÍMZŐ-UTCA 1. SZ. KEZIRATOKAT VISSZA NEM KÜLDÜNK. CSAK BÉRMENTES LEVELEKET FOADUNK EL... (Editorial office address and subscription information)

Olaszországhoz való viszonyunk.

A római parlamentben élken folvik a külügyi vita. Az ellenzék hevesen megtagadta a kormányt s különösen szemére hánytatta, hogy mind Németországgal, mind különösen Ausztria-Magyarországgal szemben gyöngeséget, alarendeltséget tanusit s hogy azon szövetségi hajlandóság, melyet az olasz kormány a nevezett két állam iránt minden pillanatban elrül, Olaszország belszabadságára nézve káros, mert az olasz kormány szabadságellenes intézkedésekre kényszeríti. Az ellenzék tanácsa kiterjedt az olasz külügyi politika egész vonalára, ki a balkáni, a tuniszi, az egyiptomi stb. kérdésekre.

Az egész vitából s mind e kérdések közül benmunket természetesen csak az érdekelt első sorban, hogy vajjon köztünk és Olaszország között minő viszony áll hen jelenleg? Barátság-e, szövetség-e s ha szövetség: van-e ennek pozitív vagy pusztán csak negatív célja?

A mit e kérdésekre Mancini olasz külügyminiszter felel: az előtűnik nem egészen világos. Hogy a hivatalos Olaszországgal nem állunk rossz lábón, sőt, hogy az ő viszonya hozzával sokkal jobb, mint Franciaországéhoz, sőt jobb, mint Angliához, ez Mancini fejtegetéseiből eléggé kitűnik, de hogy ezentúl mit jelent a köztűnk fenálló «jó viszony», mi annak valódi értelme s különösen mit értsűnk abból, mikor az olasz külügyminiszter, olasz-osztrák-magyar-német programról beszél: erre magunknak nem tudunk kielégítő feleletet adni.

Azt mondja Mancini, hogy az Olaszország, Ausztria-Magyarország és Németország között fenálló egyesülés tisztán törvényes és békés célokra törekszik s bármennyi támadó föllépést visszautasít. Ebből — ugymond — semmiképen se következik, hogy Olaszország a többi hatalmak irányában ellenséges magatartást tanusítson, sőt inkább a közös program egyik pontja az, hogy minden mellőztessék, a mi a többi hatalmak belszabadságát netalan felköltené.

Ime: Mancini külügyminiszter fejtegetéseinek valódi tartalma ebből áll. Mar most, ha a diplomaták terminológiáját a szokott óvatossággal akarjuk magyarázni: akkor Mancini fejtegetéseiből annyi kétségtelen, hogy Olasz és Németország s Ausztria-Magyarország között folyt olyatén eszmecsere, létre jött olyatén megállapodás s fenálló olyatén «jó viszony» vagy «egyesítés», a melyből Franciaország teljes en van zárva, sőt ki van zárva még Anglia is. Ez kétségtelen nemcsak a már közzétett diplomáciai iratokból, hanem sokkal inkább abból, hogy Mancini minden óvatossága mellett is elég mereven kimondja, hogy Franciaországgal való vi-

szonya hideg s hogy Angliával egy csomó kérdésben nem értett, sőt még most sem ért egyet mindenben. Az a kijelentése pedig, hogy a három hatalom közti egyesülés egyáltalán nem támadó természetű s egyéb hatalmak bizalmatlanságát nem provokálja: épenséggel azt jelenti, hogy ezen egyesülésnek örűlmi különösen Franciaországnak semmi oka sincs. De hát ki hozta s mint hozta létre ez egyesűlés?

Az osztrák-magyar közös kormány ezt bizonyosan nem hozta létre. Az a körűlmény, hogy Umberto és Margherita látogatását Ferenc József és Erzsébet mindedig nem viszonzták, továbbá az Irredentának trieszti és római kihágásai kétségtelenül bizonyítják, hogy a kezdeményezés se Bécsből, se Budapestről ki nem indult. De ugyanezen körűlmények azt is világosan bizonyítják, hogy ilyenű kezdeményezés Ausztria-Magyarországhoz Rómából se indult volna ki. Mert annál semmi se bizonyosabb, hogy két hatalom, mikor egyezségűknek semmi konkrét tárgya, egymás sértegetéseit pedig nem tudják megakadályozni, a pusztá elmelet kedvéért nem keresi egymás jó viszonyát.

Ha mégis «jó viszony», mégis «egyesítés» áll fen köztűnk: ezt csak egy harmadik hatalom hozhatja létre, melynek mi is szövetségi vagyunk s az olaszok is. Ez a hatalom Németország s a ki Bécs és Róma között a jó viszonyt létrehozta: az nem más, mint Bismarck.

Bismarcknak csakugyan van ehhez konkrét célja. A mi nem egyéb, mint egyrészt Franciaországnak, másrészt Oroszországnak elszigetelése. Eddig Franciaország ellen fenálló a három északi és keleti hatalomnak, t. i. Német-, Orosz- és Ausztria-Magyarországnak szövetségét, de miután ebből Oroszország kiesett vagy kihagyott: helyét Olaszországgal akarta betölteni s akarata, mint Mancini bizonyítja, egyelőre teljesen sikerűlt. Az egyesűlésbe, mielőtt abba Olaszország belement, Ausztria-Magyarországnak is természetesen mulhatlannul bele kellett menni, ha csak a Németországgal fenálló jó viszonyt nem akarta feloldozni. Mert hogy Németország egy és ugyanazon időben szövetségben álljon külön-külön Olaszországgal is és Ausztria-Magyarországgal, ez ezek meg szintén ugyanakkor farkas-szemet nézzenek egymással: ez képtelenség.

Mind ebből van egy nagy tanulság. S ez nem egyéb, mint hogy a mi közös kormányunk a külügyi politika mezéjén pusztán Bismarck herceg vontató kötelére van akasztva s hogy Bismarck hercegnek Bécsben még oly dolgokat is sikerűlt keresztűlvenni, a melyek iránt Bécsben ugyan átkozottul kevés rokonszenvű léteztek.

A másik tanulság pedig az, hogy az olasz

német nagy részének ez a viszony semmiképen se tetszik s benne a francia köztársaság iránti rokonszenv minden tuniszi és marsellesi események daczára is igen erős. A római parlament ellenzékének heves támadását s az Irredenta római és trieszti tényeit csakis ebből lehet megmagyarázni.

Budapest, márcz. 14.

A képviselőház sárszámadási bizottsága ma Prileszky Tádé elnöklet alatt az évi utolsó ülést tartotta. A múlt őrűs jegyzőkönyvének hitelesítése után Lukács László előadó olvassa a sárszámadási bizottság az 1881-iki állami sárszámadásról a képviselőház elé terjesztendő jelentését. Ennek részletes tartalmát kirándog azon észrevételek képezik, melyek a tárgyalások folyamán a bizottság kebelében felmerűltek s melyekről annak idejében kimerítő jelentések közzűtk. Egszben a bizottság az 1881-iki sárszámadásban a mutaköztűt- és előrűnyát nélküli kiadásoknak és kevesebb bevételeknek jóváhagyását véleményezi. Ezek szerint a sárszámadásban a pótlótelekkel egyűt előrűnyozott 39 millió 957,788 frt 714 k hiánytalanul szemben a tényleges hiány 48,065,401 frt 454 krt tesz. Ez e foleg az államjoghok eladásánál, a szőlődésmaiváltásnál és a dohányjoghoknál mutaköz kevesebb bevételeiből, illetőleg több kiadásból származik.

Az országgyűlési függőleges párt mai napon tartott értekezletén Lukó Géza elnök jelentette, hogy a tegnap megbizott küldöttség Mócsary Lajos elnökkel értekezett, sikerűlt ő rábírnia, hogy headot lemondását visszavagyja. A jelentés orvendetes tudomási vételén, az épen megjelölt elnök dénk eljűszével fogadtatt s az elnök szék el foglalta, miér röviden reflektált lemondási ügyére, s ezzel az értekezlet napjendőre ért. Tárgyalatt a siklósi választó kerűltéből érkezett tudósítás, s a választásra szükséges intézkedések megtették. A szűnyegen folyó közpiskolai törvényjavaslat részletes tárgyalását a párt kebelében tartandó értekezlet kezdi meg.

Az országgyűlési szabadelvű párt mai értekezletén folytatott a közpiskolai törvényjavaslat részletes tárgyalása, melyben Trelovt közoktatási miniszter és Ficsa Kálmán miniszterelnökön kívül részvétel: Korössy Sándor, Dobranszky Péter, ít. Ráday Gelejon gr, Baross Gábor, Tibád Antal, Gáll József, Eis Henrik, Meszáros János, Bacon József, Csiky Kálmán, Rossval István, Nádor Ödön, Ivánka Imre és Zsilinszky Mihály. Ez értekezlet a 69. §-ig haladt. A tárgyalás folytatása a pénteken, t. i. hó 16-án tartandó értekezletre halasztott, mely alkalommal a főrűndházak az uszartörvényen tett módosításai tárgyalattni fognak.

A londoni konferencia.

A londoni konferencia határozatai előtűnk fekszenek s megítélhetűk összességűben az eredményeket, melyek azokból származni fognak. Az engedés, a hátrálás s a saját jogairól való lemondás jellemzi azokat ott, hol az osztrák-magyar monarchia érdekeiről van szó, ellenben a czélokna tudatos keresztűlvetél, ragaszkodás ahhoz, hogy meg a részletek is keresztűl menjenek, ott, a hol Oroszország ügyei vannak kérdésben.

Többször említettűk s a dolog természetében fekszik, hogy a dunai kérdés helyes megoldása, legelső sorban az osztrák-magyar monarchiát érdekeli. Fő közlekedési vonalon ez kelet felé s a vízi utak olcsóbbak levén a vasutakkal minden körűlmény között az is maradt. Hajókék erre felé járnak le a tengerig s a Duna azon részén is, mely a monarchia határánál esik, Orsovától egész a Fekete tengerig, a mi vállalatnak járművei tartják fűnt első sorban a közlekedést. Az alsó dunai

hajózás egyértelmű a mi hajózásunkkal. Akadályok vagy nehézségek, rendszabályok vagy korlátozások, melyek a hajózásra vonatkozólag oda lent tételnek, legelső sorban a mi hajózásunkat érik. Ellenben Európa többi nagyhatalmai csak másodsorban vannak érdekelve, így maga Oroszország is. A kisebb államok érdekei pedig azok ereje, nagysága és kulturájának arányában nem mérhetők össze a mieinkkel. S midőn a dolog úgy áll, legalább is annyit várhatunk eme hosszas konferenciázás eredménye gyanánt, hogy a határozatok ezen tényleges állapotnak megfelelőleg fognak hozatni. Várjuk azt, hogy Ausztria-Magyarország a maga részére fogja vindikálni ott lent a döntő szót, s a mint érdekei legnagyobbak, úgy befolyása is az leend. Mindebből pedig nem tőrűnk semmi. A hajózás érdekeinek intézése egy nemzetközi bizottság kezébe tételük le, s Ausztria-Magyarország annyit nem tud keresztűlvenni, hogy őt illesse e bizottságban az elnök dírmáló szavazat. A világ minden gyűkezetében, konferenciájában, parlamentjében, mely határozatok hozatalára jogosítva van, az elnök döntheti el jobbra vagy balra az ügyet, ha a szavazatok egyenlőn oszlanak meg, ebben a nemzetközi bizottságban meg e jogot is elveszik az elnököt, mert akkor ez Ausztria-Magyarország javára esnek.

Nem lep meg benmunket ez az elhatározás. Már akkor, mikor a konferencia összerűlt, el volt határozva, hogy monarchiánk lemond arról a jogról s nem fogja azt követelni. De most, hogy a dolog befejezett tény alakjában áll előtűnk, még sem tartózkodhatunk, hogy diplomáciánk éhetetlenességet eme kézzelfogható bizonyítékára rá nem mutassunk. S annál inkább nehezűnkre esik emek konstatació, mert nemcsak hajózási érdekeink s kereskedelműnk szenved ez által kelet felé, hanem egész politikai misszióink. A Duna nemcsak közlekedési út, hanem a kelet felé folytatott politikánkunk is idege. Minél nagyobb befolyásunk van a Dunán, annál nagyobb befolyásunk van Szerbia, Bulgária, Oláhország s részben Törökország népeire. Nemcsak természetes jogaink vannak feladva, hanem befolyásunk is.

Pedig a helyzet olyan volt a konferencián, hogy egy kissé határozott és őntudatos fellépés mellett, mindent meg lehetett volna nyerni. Oroszország keresztűlvetítve nemcsak azt, hogy érdekei tekintelbe vételtek, hanem azt is, hogy ezen érdekek kedvéért egész kivételre rendelkezések lettek megállapítva, s ki lett mondva egy igen veszedelmessé válható elv. A Duna kiliai ágára nézve Oroszországnak hagyottott el a föltétlen rendelkezési joga azon a helyen, a hol Oroszország van mindkét partnak a birtokában. Az ottani hajózás ki van szolgáltva egészen az orosz értekezlet által.

Az általlapítottat ezemend a kereskedelmi miniszter Schupp kérdéseire válaszolva kijelenti, hogy a galicziai transzverzális vasút ügyében a bizottságban azt nem adott felvilágosításokat, mert a szakeladó akkor azt mondta, hogy a miniszter jöjösán jart el. A miniszter sem a föltétlen rendelkezési, sem a kisebb vállalkozók rendelkezési elvűk nem leve, hanem szükségesnek tartja esztől esztől a kedvezőbb rendszer választását. Ezután a 10. című elfogadottat, valamint hosszabb vita után az általlapított szűnt 11. cím is, mely alk-

dekeknek. A szulini ág szabad ugyan e befolyás alól, de semmi sem szükséges hozzá, minthogy Oroszország ennek partjait is birtokába vegye, s a most kimondott elv szerint őt fogja illetni a jog, hogy itt is föltétlenül rendelkezze, s az Aldunának egész hajózása kénye-kedvétől legyen föltételezve.

Főntartott ugyan az európai bizottságnak a jog, ellenőrízni Oroszországot, ne hogy magasabb díjakat szedjen a Killa-ágon, mint miót a bizottság a másik ágra megállapít. De nem is ebből származhatik veszély, hogy a lakású tulajmagsra emelhetik. Hanem az lehet baj forrasává — s e tekintetben a konferencia sem intézkedett — hogy Oroszország épen semmi díjat sem fog szedni, s ez által az egész kereskedelmet maga folyamába terelheti. Az a másik ág nehány esztendő alatt akkor el lesz hagyatva, be fog izapozódni. Mesteres szabályozások által Oroszország ezt még inkább elősegítheti, úgy hogy a víz nagy tömege utját erre felé veendi. Es akkor nem sok év lefolyása után ura lesz az egész alsó-dunai közlekedésnek, s tényleg ki fog onnan szorítani minden más beavatkozást érdeket. Ezt köszönhetűk diplomáciánk ügyességének.

V I D É K.

A fűmél kormányzóról. Szapary Géza grófl egy laprasúnk azt uszajcálja, hogy állásról lemondani készűl. Fűmeli tudósítók sürűnyében e hírt még koránaink mondja. Ugocsa megyénél. Márcz. 7-dikén tartott tavaszsi közgyűlésen penzámoknak Tegyze Benedeket s a tisztánmennyi járás engedélyszabályozó Szabo Sándor ügyvédet választották meg.

Az osztrák képviselőházból.

(Az «Egyetértés» távirata.) Bécs, márcz. 14.

A közlegvetés részletes tárgyalásában a postaközlegvetés című Hallwäch bírálattja azon eljárás, melyet fölött köztűnk sorjegyűk cizmetjeit kéndesűl szűk követni; határozati javaslatot indítványoz, hogy a levélűtk tisztelében tartása szűrovan szem elűtt tartassék. A kereskedelmi miniszter Hallwäch és Roser megjegyzéseire adott válaszában mindenekelőtt tiltakozott azon állítás ellen, hogy a levélűtk megsűrtelt volna és kijelentette, hogy a postatáviratnyoknál az ajánlott rendszer közelebb hozatala nem fogantatott; ellenben a miniszter oda tőrűszik, hogy a mozgó szolgáltató kiterjesztése. A viteldjemenesség megsűntetéséről szűlő törvényjavaslat már munkálban van. — A kereskedelmi miniszter Schönerernek válasza az, hogy a Schönerer által töltszűrt eme szűlő felűt levélűtk világszűn megvárak, hogy belykezőkés hirlapot tartalmaz; miután Schönerer a hozzá intézett felszűlítés daczára a levelet fölontani nem akarja, az meg a hivatalban van; a hatóságnak kötelességben áll a veszőlyes hirlapot bezóhatatlán megakadályozni. (Tetsző.) — Bécs: a határközlekedés tulkapái ellen szűlő hűtt levélűtk világszűn megvárak, hogy belykezőkés hirlapot tartalmaz; miután Schönerer a hozzá intézett felszűlítés daczára a levelet fölontani nem akarja, az meg a hivatalban van; a hatóságnak kötelességben áll a veszőlyes hirlapot bezóhatatlán megakadályozni. (Tetsző.) — Bécs: a határközlekedés tulkapái ellen szűlő hűtt levélűtk világszűn megvárak, hogy belykezőkés hirlapot tartalmaz; miután Schönerer a hozzá intézett felszűlítés daczára a levelet fölontani nem akarja, az meg a hivatalban van; a hatóságnak kötelességben áll a veszőlyes hirlapot bezóhatatlán megakadályozni. (Tetsző.)

Az általlapítottat ezemend a kereskedelmi miniszter Schupp kérdéseire válaszolva kijelenti, hogy a galicziai transzverzális vasút ügyében a bizottságban azt nem adott felvilágosításokat, mert a szakeladó akkor azt mondta, hogy a miniszter jöjösán jart el. A miniszter sem a föltétlen rendelkezési, sem a kisebb vállalkozók rendelkezési elvűk nem leve, hanem szükségesnek tartja esztől esztől a kedvezőbb rendszer választását. Ezután a 10. című elfogadottat, valamint hosszabb vita után az általlapított szűnt 11. cím is, mely alk-

gymatosoknak nincs hely, az már a német kolonistáknak van oda ígerve. Ez idő alatt pedig Erdély magyarságúktól mennyi elhagyta hazáját! Akkor kényszerűlték Bukovinába bujdosni azok, kik közűl az első ezret varjút épen haza. Bukovina a török évből 1777-ben jött őrűt Ausztriának. Addig rendelkezélvű volt azoknak a székegyeknek is, kik a baró Bukovál által székelű földre behozott katonai határozatokkal felállításának nem akarták magukat alávetni. Még ez megtörtént, 1762 —64 közt, a Tatros és Taszló partjaira több ezer család futott ki a súlyosabban kompromittáltat tovább Moldva belsejébe. A székelű kiköltözésnek rendes útja van Moldva felé nagyon régen. Moldvában, Beszarabiában nagy számban él a magyarság, meg a Magyarországra költözés idejéből. Ezek a eszűk, a régi magyarak. A testverűn vonzotta sokszor a székelűeket hozzók. Matyas király pedig 1460 körül a Pruth mellékeres szűnt a huszita vallású magyarakot. Ott nem lehetett veszélyesek. Az erdélyi vajdák zsarnokoskodása is szaporította a Keleten élő magyarságot. Az egykor oly nagy magyarság ott enyészett el, beolvaszt, szűltelűtt. Ma már csak tőrűdekébe él. Az itthon levű magyarság erősítésére soha sem történt semmi, akarmennyre kínálta is az a telepítési ügye. Pedig a keleten is gyűnk. Bezeg az erdélyi szűsüket koronkint is fölírístelték. A török háborúk alatt támadt hezokok már 1734-ben kezűt betöltöni Felső-Ausztriából, Stajerből, Karinthiából, Badenből, sőt meg 1814-ben is 1460 telepűtű jött Wűrtembergből. A bécsi kormány soha sem kimerűl a költözékeket. 1734 —62 közt a szűsüket er eor fűre menű külső szaporadást nyertek.

Persze, hogy a kormány nem a közvelemlenyre, meg a társadalomra hivatkozott, hanem benyűlt a kincstárba, fizette az utiköltséget, a megtelepűlés költsékét. A veterán Erdélynek most jelent meg egy könyve a telepítési kérdékről. Abból azt is olvasni lehet, hogy a moldvai és oláhországi magyarság eddig nem mutatott kedvet a betelepítésre.

Ha majd most hallani fogjuk, hogy mikédvölű hangversenyekkel, koncertekkel, forintos adakozásokkal látunk hozzá egy nagy ügy, egy forró oajtás teljesítéséhez, hogy az ország kormányelnökeket magyarázni, milyen kellemetlen dolog az, ha más állam alattvalóját eszabítgatják, a mit ő maga itthon a világrű sem tőrűn 1811 —1881. kivándorolt ha zánkából Hamburgba, az Amerikába (20,231). Ez igen ezért a kormány be nem avatkozhatik — hat persze akkor megint csak hála várjuk haza, és nem kell előtűk öröszakosan elállni a hazavezető utat, mint a rajnai tántonyoknak kellett, mikor II. József alatt neki esűt a hatalmas áramlat. Ime a különbség, mikor magyarakot kellene telepíteni meg itthon a magyar állami eszme érdekében, meg mikor idegeneket telepítettek meg a magyar államiság ellen.

Mikor idegen telepűlők hozták Magyarországra.

A keleten lakó magyarság szomorú sorsára, hazatelepítésére már a régbű évtizedekben figyelmeztetve volt az anyaország. Jerney és Gögö Elek részletesen írtak róluk; Gögö egyenesen apellált a közérűletre, a vagyonos arisztokracziára, de mind e felhívott. Az utóbbi évtizedekben a lapok mind meg elhangzottak a panaszokat s keleti véréink sorsa platonikus érzelmeik közé plántálta magát. A sòbatlonszűk közepe az egyedűl a Szent-László-fűrsálat telt annyit, a mennyit korlátolt eszkűzeivel tehetett; segűlyezte egy kisse az iskolákat, a templomokat.

A ki eddigélé legtöbbszűt telt, de magára a czélna nézve eddig eredményt nem sz fogantatott, az egy pesti ügyvéd volt, a sárosmegyei szűlűstés s 1866-ban elhunyt Kalocsay György, kinek nem levén gyermekei — mint végrendeletében mondja — a közös haza s a magyar faj nemzedékét tekintte gyermekének. Tűhát az intézeteknek, jötékony egyleteknek tett legadatmonokon kívül hagyott tízezer forintot «oly alap megeműlyezésűl», — a végrendelet szavai idűzik — melynek kamatjából a kivándorlásoknak indult székelűk egy a moldvai és bukovinai magyarak, vagy azoknak gyermekeik hazánkban tartassanak meg. Addig is, mely íly ökre országossá válnék, hagyományát az eműltet czélnak megfelelő kezélis s idűvel leendő garapítás vègett az akadémiára bízta, mert 1862-ben, mikor a végrendelet kelt, törvényes kormány nem volt. Ha pedig az eszme életrevaló nem lenne, szinten az akadémiára bízta. Ajánlja az ügyet a magas klérusnak is s vègrerendeletét az eszűkkel végzi: «Közlegűnyűk fölűtött meg he helyemet, azon meggyűzédessél, hogy ha mindeniknek megállja helyét, émi fog a hon gyűzhetlenűl».

Még ezentűlvűl vagy 6000 forint van az akadémiánál levűre részint a keleti magyarság betelepítésére, részint a székelű kivándorlás megakadályozására. Mindezek felhasználására törvényhozási intézkedés szükséges. Anyai és oly régen tartó keserves panasz után, meg mindig csak a közvelemleny érdekűlódésében rejlik a tőke, s mikor most az első ezer magyar jelentek, hogy ők haza akarnak jönni, sebtiben kell gondoskodni az eszűkűkről, mintha meglepő volna gondoskodni a jobbszűsűragaszkodott a maga igényűt folyt, a jobbszűsűragaszkodott a maga igényűt hoz. Az igénytelen töfűkhoz fordultak. Némekkel nem mertek kezdeni, mert azok meg követűlűk voltak a magyaraknál, hisz a Bánságba valóságos aranyos föltelekkel mellűt hozta be öket a bécsi kormány. A legnevezetűs betelepített Magyarországon a török uralom után II. József alatt törtűnt, a dűl részek be- népèsítésére. Az 1782-iki év szept. 21-én kelt császari pátensbűl érdekes idűzni a föltelekeket. Vallászabadság biztosított; papról, tanítóról is állam gondoskodik. Minden család kap tisztessegen épített házat kerttel egyűtt; jò szántóból és le-

anyai kebelre. Orvendetes benne, hogy a telepítések elmaradhatatlanságának közepette a szükséges megoldása helyes irányba tereltettek. Ebben van az ügy rendkívűl fontossága. Mikor a kincstári jöszűsűjűk egymásután adják el, mikor az ország székelűk lakossága egymásután ragad vandorbotot, hogy jobb hazát keressen, s elmegyen az ozeanon tula, a szűp havasokon tula — akkor az országgyűlés, az is egész országgyűlést elzárni már nem lehet, de lehet jobb utmutatókkal ellátni, melyek az ország néptelensége részére epn a kincstári birtokokra, vagy a nagy alföldi tűrségekre vezetnek.

Mióta Magyarországot megalakult, folytonosan tart a bevándorlás, a telepítés. Legálább a vége felé intűzik úgy, hogy javára legyen a magyar állami eszme, s hozzuk helyre, a meg meg lehet, a mi eddig a magyarság ellen törtűnt, fűgűk a száz év előtti telepítések hatását ott a dűl részeken, hol busás kiváltások mellett népésítettek idegen országokból a török uralom alatt elpusztult terűleteket, s rácz, oláh, bolgar is nagy privilegiumokat kapott, hogy a magyar hatóságok által fölmertessenek és a magyar állam szűlűrdulása ellen dolgozzanak.

Csedalatos szűviszaga a magyar fajnak, hogy ezer év alatt fenn tarta tartani magát oly földön, melynek népessége mindig és mindig csak idegen fajok jövevényeivel szaporodott és olyan földön, melyet keresztűl-kasul elpusztítottak török és tatár, letiporra rajta a civilizáció alkotásait, megsemmisítve a lét-fentartás intézményeit.

Magyarországot, mely a magyar népvándorlás medrére esűt, meg a mohamedánok világalomra tőrű hadai is az Európaá vezető fűt gyánák rohanták meg. Mindig sürűgtűt, forgott itt az idegen nép. A keleti országok felbomlása, újjalakulása valahányzor megvárta a keletet, hullámait elcsapòttak hozzánk. Ilyen hullám hozott magunkat is, s jötték aztán bessenűk, kunok, bolgárok, tatárok. Mert meg tatár telepítések is vannak. A nogái tatárok beűtésék 1285-ben elfogott tatárokat László király ítt tartotta, s ezek alkotott azokat a helységeket, melyeknek ma is meg van a «tatár» nevkű. Nagy Lajos a czárok kezgűtsége elől hozta be az orosz családokat Maramarosra, Beregre.

Az ipartűrsen nyugatról nyertűnk lakosságot. Bajgor, flamandok, a szerétrete melű szűsűk nagy tömegre kapott helyt, kiváltásgot, hogy er részűknek ma sem sikerűlt hazűlűl megszeretni, hol annyi század óta laknak.

A töröszűk bezűrdulása a Balkan féliszerűt meg jobban megtarkítottá laktársainkat. A rúczok már Zsigmond alatt megkezdtek a menekűlést. Szerzűsűt telepítettek öket az ország különbűz részéibe. A Csepel-szigeten akkor támadt Ráczkvi, magokkal hozván a földönfutók a Kevi nézet hazájokból, s ráadván Szent-Abrahám községére. Brankovích György szerb despotja egész szerb koloniával útűt tanýt a világszűrűt uradalomban. Már a mohácsi vésű után annyi szerb lakosság volt, hogy a Maros vidékén Zápolya egyik lovásza, a fekete Juon czár,

fűl tudta kelteni a szerb nemzetiségű kérdűst, s kitűzte a forradalmi zászlót. Alkudoztak is vele Bécsből, mint késűb szinten a hasonló emberekkel. Mikor Belgrád is a török kezűre jűttűt, 32,000 szerb család özűnűtt magyar földre idegelenesen, hogy majd vissz mennek, ha nem lesz náluk török. De csak egy részűk ment el, akkor is Oroszországra. Ott ugyan ma már hiába keressűk.

A horvátok szinten a törökök elől menekűltek meg a Fertő környékére is. Azt van nekik joguk a Dráván tula, meg meg a Muraközre. Utó telepítés, mely a magyarság érdekeire kedvezűve lett, a kunok volt. A múlt század legelején a bécsi kormány aztán szerette volna is megrendszabályozni öket. A kiváltások kunokat eladtá jobbszűsűjűk a német víziú renekek, hadd kezdűk meg vele az ország újja alakítását. A kunok harmincz évig küzdöttek a német nézet civilizátorai ellen, és Ráczok segűlyével szerencsénen ki is bűjtöttek. Az országgyűlésűt nem volt képes tenni érdekűkben semmit. Eműltetés érdeműl meg a hajűkű, a végvidékek török ellen harcòló rendellen csapatok letelepítése Bocskay által. Szeged a múlt századi nagy telepítések idejében bocsátott egy kis rajt a Temesközbe. Ez az özszes magyar telepítés.

A török uralom megszűnése után az elpusztult alföld, a dűl végvidékek benépésítése nagy feladat volt. Gr. Kolonics, a hírhedt bibornok, ki akkor gyűri pűsűk volt, buzdoklott legjobban, hogy németeket kell behozni. Előterjesztésében azt mondja: mindig német bevándorlónak kell adni az elsősegűt, mert így a forradalomhoz s nyugtalansághoz hajlandó magyar vèr merszkeltenűv, a németek által rendithetlen hüsegre és örűkös kiraly s természetűs ura iránti szerétre kénszűrűl.

Ez volt a vezérűl, mellyel a telepítések intéztek, bizonyval nem kevésbűt káros a magyarságra, mint a törökökkel folytatott harcok. Az ország minden részébe bevitték a németsegűt, meg olyan helyekre is, (Szabolcsba, Biharba, Dunántűlra), hol nagyobb tömegben él a magyarság, hogy átörűjk a magyar lakosság zöműt. Így törtűntek, hogy a Keeskeméten is felgyűlt németsegűk meg a múlt század vége felé meg volt a maga külön iskolája.

Az alföld földesurái a tőrűket szemelték ki. A magyar lakossággal, a jobbszűsűragaszkodó rossz lábón éltek, mert e zűrdaváros idűkben, mikor annyi igényűt folyt, a jobbszűsűragaszkodott a maga igényűt hoz. Az igénytelen töfűkhoz fordultak. Némekkel nem mertek kezdeni, mert azok meg követűlűk voltak a magyaraknál, hisz a Bánságba valóságos aranyos föltelekkel mellűt hozta be öket a bécsi kormány.

A legnevezetűs betelepített Magyarországon a török uralom után II. József alatt törtűnt, a dűl részek be- népèsítésére. Az 1782-iki év szept. 21-én kelt császari pátensbűl érdekes idűzni a föltelekeket. Vallászabadság biztosított; papról, tanítóról is állam gondoskodik. Minden család kap tisztessegen épített házat kerttel egyűtt; jò szántóból és le-

lomalma Czedik kormányképviselő az esküszöli utjásokat igazolta.

A közoktatási miniszter benyújtja a prágai cseh egyetem orvosi osztálya részére szükséges póthallgatói szol-
törvényjavaslatot, közelebbi ülés más este lesz.

Bécs, márcz. 14. A képviselőház esti ülése. Az adók-
malról szóló törvényjavaslatot a prágai cseh egyetem orvosi osztálya részére szükséges póthallgatói szol-
törvényjavaslatot, közelebbi ülés más este lesz.

Schönerer képviselő mentelmi ügye.

Dr. Fuchs előadta a mentelmi bizottság jelentését, mely szerint Schönerer képviselő mentelmi ügye az esküszöli utjásokat igazolta.

Dr. Fuchs előadta a mentelmi bizottság jelentését, mely szerint Schönerer képviselő mentelmi ügye az esküszöli utjásokat igazolta.

Dr. Fuchs előadta a mentelmi bizottság jelentését, mely szerint Schönerer képviselő mentelmi ügye az esküszöli utjásokat igazolta.

Dr. Fuchs előadta a mentelmi bizottság jelentését, mely szerint Schönerer képviselő mentelmi ügye az esküszöli utjásokat igazolta.

Dr. Fuchs előadta a mentelmi bizottság jelentését, mely szerint Schönerer képviselő mentelmi ügye az esküszöli utjásokat igazolta.

Dr. Fuchs előadta a mentelmi bizottság jelentését, mely szerint Schönerer képviselő mentelmi ügye az esküszöli utjásokat igazolta.

Dr. Fuchs előadta a mentelmi bizottság jelentését, mely szerint Schönerer képviselő mentelmi ügye az esküszöli utjásokat igazolta.

Dr. Fuchs előadta a mentelmi bizottság jelentését, mely szerint Schönerer képviselő mentelmi ügye az esküszöli utjásokat igazolta.

Dr. Fuchs előadta a mentelmi bizottság jelentését, mely szerint Schönerer képviselő mentelmi ügye az esküszöli utjásokat igazolta.

Dr. Fuchs előadta a mentelmi bizottság jelentését, mely szerint Schönerer képviselő mentelmi ügye az esküszöli utjásokat igazolta.

A ház nem fogadta el Fürnkranz az az indítványát, hogy névszerű szavazatok a szótlan Tomaszczuk indítványát is elvetesse 156 szavazal 107 ellen.

A ház nem fogadta el Fürnkranz az az indítványát, hogy névszerű szavazatok a szótlan Tomaszczuk indítványát is elvetesse 156 szavazal 107 ellen.

A ház nem fogadta el Fürnkranz az az indítványát, hogy névszerű szavazatok a szótlan Tomaszczuk indítványát is elvetesse 156 szavazal 107 ellen.

A ház nem fogadta el Fürnkranz az az indítványát, hogy névszerű szavazatok a szótlan Tomaszczuk indítványát is elvetesse 156 szavazal 107 ellen.

A ház nem fogadta el Fürnkranz az az indítványát, hogy névszerű szavazatok a szótlan Tomaszczuk indítványát is elvetesse 156 szavazal 107 ellen.

A ház nem fogadta el Fürnkranz az az indítványát, hogy névszerű szavazatok a szótlan Tomaszczuk indítványát is elvetesse 156 szavazal 107 ellen.

A ház nem fogadta el Fürnkranz az az indítványát, hogy névszerű szavazatok a szótlan Tomaszczuk indítványát is elvetesse 156 szavazal 107 ellen.

A ház nem fogadta el Fürnkranz az az indítványát, hogy névszerű szavazatok a szótlan Tomaszczuk indítványát is elvetesse 156 szavazal 107 ellen.

A ház nem fogadta el Fürnkranz az az indítványát, hogy névszerű szavazatok a szótlan Tomaszczuk indítványát is elvetesse 156 szavazal 107 ellen.

A ház nem fogadta el Fürnkranz az az indítványát, hogy névszerű szavazatok a szótlan Tomaszczuk indítványát is elvetesse 156 szavazal 107 ellen.

A ház nem fogadta el Fürnkranz az az indítványát, hogy névszerű szavazatok a szótlan Tomaszczuk indítványát is elvetesse 156 szavazal 107 ellen.

A ház nem fogadta el Fürnkranz az az indítványát, hogy névszerű szavazatok a szótlan Tomaszczuk indítványát is elvetesse 156 szavazal 107 ellen.

A ház nem fogadta el Fürnkranz az az indítványát, hogy névszerű szavazatok a szótlan Tomaszczuk indítványát is elvetesse 156 szavazal 107 ellen.

A ház nem fogadta el Fürnkranz az az indítványát, hogy névszerű szavazatok a szótlan Tomaszczuk indítványát is elvetesse 156 szavazal 107 ellen.

A ház nem fogadta el Fürnkranz az az indítványát, hogy névszerű szavazatok a szótlan Tomaszczuk indítványát is elvetesse 156 szavazal 107 ellen.

zete érdekeinek védelmére törvényes befolyását érvényesítheti.

Az hiszi, hogy a kormány eljárása korrek volt, mert kitartással, vakondok és ingadozás nélkül követte elhatározott körvonalokat.

Az hiszi, hogy a kormány eljárása korrek volt, mert kitartással, vakondok és ingadozás nélkül követte elhatározott körvonalokat.

Az hiszi, hogy a kormány eljárása korrek volt, mert kitartással, vakondok és ingadozás nélkül követte elhatározott körvonalokat.

Az hiszi, hogy a kormány eljárása korrek volt, mert kitartással, vakondok és ingadozás nélkül követte elhatározott körvonalokat.

Az hiszi, hogy a kormány eljárása korrek volt, mert kitartással, vakondok és ingadozás nélkül követte elhatározott körvonalokat.

Az hiszi, hogy a kormány eljárása korrek volt, mert kitartással, vakondok és ingadozás nélkül követte elhatározott körvonalokat.

Az hiszi, hogy a kormány eljárása korrek volt, mert kitartással, vakondok és ingadozás nélkül követte elhatározott körvonalokat.

Az hiszi, hogy a kormány eljárása korrek volt, mert kitartással, vakondok és ingadozás nélkül követte elhatározott körvonalokat.

Az hiszi, hogy a kormány eljárása korrek volt, mert kitartással, vakondok és ingadozás nélkül követte elhatározott körvonalokat.

Az hiszi, hogy a kormány eljárása korrek volt, mert kitartással, vakondok és ingadozás nélkül követte elhatározott körvonalokat.

Az hiszi, hogy a kormány eljárása korrek volt, mert kitartással, vakondok és ingadozás nélkül követte elhatározott körvonalokat.

Az hiszi, hogy a kormány eljárása korrek volt, mert kitartással, vakondok és ingadozás nélkül követte elhatározott körvonalokat.

Az hiszi, hogy a kormány eljárása korrek volt, mert kitartással, vakondok és ingadozás nélkül követte elhatározott körvonalokat.

Az hiszi, hogy a kormány eljárása korrek volt, mert kitartással, vakondok és ingadozás nélkül követte elhatározott körvonalokat.

mint felsorolt adatokból kitűnik, szoros kapcsolatban voltak egymással s arra az egy célra törek, hogy megdöntse Orszórszágban mostani kormányrendszerét s helyette a szocial-kommunisták népképviselői juttassák dandára.

„EGYETÉRTÉS“
Márczius hó 16-kától kezdve új előfizetést nyitunk.

Lapunk előfizetési ára:
egy hónapra — 1 fr 80 kr. hat hónapra — 10 fr 40 kr.
három hónapra — 5 fr 60 kr. egész évre — 20 fr 40 kr.

Lapunk mindennapi, tehát hétfőn és ünnepek után következő napokon is megjelenik.

„Egyetértés“ című kiadványunk kiadása hivatalkába (hímszó-utca 1. szám alól) küldendő.

„Egyetértés“ című kiadványunk kiadása hivatalkába (hímszó-utca 1. szám alól) küldendő.

„Egyetértés“ című kiadványunk kiadása hivatalkába (hímszó-utca 1. szám alól) küldendő.

„Egyetértés“ című kiadványunk kiadása hivatalkába (hímszó-utca 1. szám alól) küldendő.

„Egyetértés“ című kiadványunk kiadása hivatalkába (hímszó-utca 1. szám alól) küldendő.

„Egyetértés“ című kiadványunk kiadása hivatalkába (hímszó-utca 1. szám alól) küldendő.

„Egyetértés“ című kiadványunk kiadása hivatalkába (hímszó-utca 1. szám alól) küldendő.

„Egyetértés“ című kiadványunk kiadása hivatalkába (hímszó-utca 1. szám alól) küldendő.

„Egyetértés“ című kiadványunk kiadása hivatalkába (hímszó-utca 1. szám alól) küldendő.

„Egyetértés“ című kiadványunk kiadása hivatalkába (hímszó-utca 1. szám alól) küldendő.

„Egyetértés“ című kiadványunk kiadása hivatalkába (hímszó-utca 1. szám alól) küldendő.

legjobb gazdagságnak ismert; egy hét előtt fényes királyi társaságban a sokat szenvedett hitvesét elhagyta férjét. A gonosz ember pár napig jött meg utána és hazig, biztató szavakkal rábírta a győne asszonyt, hogy a családi tűzhelyhez visszatérjen.

„Egyetértés“ című kiadványunk kiadása hivatalkába (hímszó-utca 1. szám alól) küldendő.

„Egyetértés“ című kiadványunk kiadása hivatalkába (hímszó-utca 1. szám alól) küldendő.

„Egyetértés“ című kiadványunk kiadása hivatalkába (hímszó-utca 1. szám alól) küldendő.

„Egyetértés“ című kiadványunk kiadása hivatalkába (hímszó-utca 1. szám alól) küldendő.

„Egyetértés“ című kiadványunk kiadása hivatalkába (hímszó-utca 1. szám alól) küldendő.

„Egyetértés“ című kiadványunk kiadása hivatalkába (hímszó-utca 1. szám alól) küldendő.

„Egyetértés“ című kiadványunk kiadása hivatalkába (hímszó-utca 1. szám alól) küldendő.

„Egyetértés“ című kiadványunk kiadása hivatalkába (hímszó-utca 1. szám alól) küldendő.

„Egyetértés“ című kiadványunk kiadása hivatalkába (hímszó-utca 1. szám alól) küldendő.

„Egyetértés“ című kiadványunk kiadása hivatalkába (hímszó-utca 1. szám alól) küldendő.

„Egyetértés“ című kiadványunk kiadása hivatalkába (hímszó-utca 1. szám alól) küldendő.

„Egyetértés“ című kiadványunk kiadása hivatalkába (hímszó-utca 1. szám alól) küldendő.

„Egyetértés“ című kiadványunk kiadása hivatalkába (hímszó-utca 1. szám alól) küldendő.

„Egyetértés“ című kiadványunk kiadása hivatalkába (hímszó-utca 1. szám alól) küldendő.

kávéháza szék vendég időzött belől 150-re a terem amla telt, tudhatják, eddig a rotn a tőn el vannak

„Egyetértés“ című kiadványunk kiadása hivatalkába (hímszó-utca 1. szám alól) küldendő.

„Egyetértés“ című kiadványunk kiadása hivatalkába (hímszó-utca 1. szám alól) küldendő.

„Egyetértés“ című kiadványunk kiadása hivatalkába (hímszó-utca 1. szám alól) küldendő.

„Egyetértés“ című kiadványunk kiadása hivatalkába (hímszó-utca 1. szám alól) küldendő.

„Egyetértés“ című kiadványunk kiadása hivatalkába (hímszó-utca 1. szám alól) küldendő.

„Egyetértés“ című kiadványunk kiadása hivatalkába (hímszó-utca 1. szám alól) küldendő.

„Egyetértés“ című kiadványunk kiadása hivatalkába (hímszó-utca 1. szám alól) küldendő.

„Egyetértés“ című kiadványunk kiadása hivatalkába (hímszó-utca 1. szám alól) küldendő.

„Egyetértés“ című kiadványunk kiadása hivatalkába (hímszó-utca 1. szám alól) küldendő.

„Egyetértés“ című kiadványunk kiadása hivatalkába (hímszó-utca 1. szám alól) küldendő.

„Egyetértés“ című kiadványunk kiadása hivatalkába (hímszó-utca 1. szám alól) küldendő.

„Egyetértés“ című kiadványunk kiadása hivatalkába (hímszó-utca 1. szám alól) küldendő.

„Egyetértés“ című kiadványunk kiadása hivatalkába (hímszó-utca 1. szám alól) küldendő.

„Egyetértés“ című kiadványunk kiadása hivatalkába (hímszó-utca 1. szám alól) küldendő.

